

הקדמה

רומניה ארץ רחבת ידיים במימדיה (פי 10 לערך בשיטחה, משטחה של מדינת ישראל, ומדורגת 82 לפי שטחה בעולם), ברובה הררית ומבותרת על ידי עמקי קרחונים עתיקים ופוריים, וחושפת אין ספור גילויים ותובנות במגוון רחב של נושאים. ניתן למצוא בה חקלאות המתנהלת בטכנולוגיות מימי הביניים, ללא מודרניזציה, והחקלאים עדיין קוצרים במגל וחרמש, ועדיין חורשים בעגלה רתומה לשוורים או סוסים. פנינה מיסתורית באירופה שכאילו לא התפתחה עם שאר היבשת, שלמרות מציאותה בטבורה של היבשת, טרם נחשפה לתיירים ויד האדם טרם השחיתה אותה. הזמן עצר בה מלכת.

לולא אלה היו החיים האמיתיים של תושביה, המראות יכלו להיות ציוריים, וחלק מאפוס הוליוודי על ימי הביניים - האיכר עדיין שואב מים מהבאר עם דלי, ואת החלב מהפרה בחצר, התושבים נעים בדרכים כפריות ברגל או עגלה רתומה לחמור, עדיין את מקום המזווה תופסים מחסנים שנחפרו באדמה, ולפעמים לפעמים, עדיין ניתן למצוא אפילו שירותים משותפים בחצר, ולא בבית.

ברחביה הכפריים של רומניה יש שפע של מים ומצבור של טירות עתיקות, שאפילו בסטנדרטים של ארצות אירופה נחשב לאדיר.

ברומניה ניתן לראות את היערות העבותים והגדולים ביותר באירופה, בהם חי עדיין ללא הפרעה גרעין רציני של דובים חומים (חופשיים בטבע כמו באזורי הפרא בקמציטקה) לצד תופעות טבע נדירות כשמורה הביוספרית בשפך הדנובה, אשר זכתה להחשב לאתר מורשת עולמית והוכרזה ככזו ע"י אונסק"ו, אתרי ספא שנבנו על מעיינות גיאותרמיים עשירים במינרלים ומימיהם נחשבים כתרופה למגוון אדיר של מחלות, ע"י מגוון אדיר של שיטות טיפול מסורתיות וחדשניות, אגמים עשירים בדגה ובבעלי חיים שבקושי ניתן לכמת אותם (אחד מהשמות הנרדפים של רומניה הוא "ארץ האגמים"), בנוסף לכך מצויים במדינה כמה מאתרי הסקי הזולים והמשובחים ביותר באירופה, ולצידם טירות ואגדות כמו "הרוזן דרקולה" במחוז טרנסילבניה.

כל השפע הזה מגיע מתובל במסורות אמונות ומנהגים מהעתיקים באירופה, בחלק מהאזורים המנהגים והאגדות המקומיים הם בני 400 שנה ויותר, אפילו מוצאה של השפה הרומנית נחשב לקרוב ביותר לרומאים של רומא העתיקה, מבין שאר השפות הלטיניות, ואפילו יותר מהאיטלקית המדוברת של היום.

למרות שעברו שנים רבות מאז שפינתה את הבמה, עדיין ניתן לראות במדינה מחוזות שעדיין אוחזים בעברם הקומוניסטי לצד ערים שנכנסות לקדמה ולזמנים המודרניים.

והשפע הקולינארי הידוע ומוכר בכל העולם, ובמיוחד בקרב היהודים יוצאי רומניה ומכריהם מכל העדות והעמים - מה"ממליגה" המפורסמת, הנקניקים הפיקנטיים, שפע המרקים הרומניים (לדוגמא הצ'ורבה המפורסמת), חלקי הבקר והחזיר העשויים באופנים שונים על הגריל, ובראשם ה"מיטיטיי" – הקבאב הרומני המפורסם.

רומניה רחוקה עדיין שנים רבות מהמודרניזציה של המערב, הן מבחינת תשתיות החיים והתיירות, והן מבחינת הכרת התיירות והתייר כערך עליון לכלכלה המתפתחת שלהם. הרומנים עדיין לא כל כך מומחים בלהפריד התייר מכספו (מלבד קומץ קטן של כייסים המוציאים למדינה שם רע, ויוצרים דורות של פולקלור מעוות בעולם), אבל שופעת אתגרים, יופי בתול ותחושה של הרפתקא, של גילוי וחינוך – מצרך בהחלט נדיר באירופה הקלאסית והמודרנית, שנשחקה עד דק ברגלי התיירות העולמית, ואשר כמעט וכבר אין בה שום חדש ומסעיר. יש המכנים את רומניה "הודו של אירופה".